

تامین منافع ملی بدون اتکا به قدرت‌های جهانی

امیر دریادار حبیب... سیاری

معاون هماهنگ‌کننده ارتش جمهوری اسلامی ایران

تعدی به منافع ملت ایران را نداده است. اعزام نزدیک به ۶۰ ناوگروه به صورت مستمر، حضور در کشورهای متعدد و برقراری ارتباط با این کشورها، امروز نیروی دریایی راهبردی ارتش را به یک نیروی علمی، نظامی و سیاسی تبدیل کرده که نقش مهمی در پیشبرد دیپلماسی نظامی دارد.

اعزام این ناوگروه‌ها، آنجایی اهمیت خود را بیشتر نشان می‌دهد که بدانیم در کنار یگان‌های ارتقا یافته و به روز شده، شناورهای بومی ایرانی که به دست متخصصان صنایع داخلی ساخته شدند نیز به این مأموریت‌ها اعزام می‌شوند که بارها حیرت و تعجب ناظران، کارشناسان و فرماندهان نظامی کشورهای خارجی را در پی داشته است.

همه می‌دانند که کشورهای صاحب تکنولوژی برای ساخت تجهیزات و سامانه‌های مختلف نظامی به صورت کنسرسیوم و شراکتی عمل می‌کنند اما جوانان دانشمند ایرانی به تنهایی فعل خواستن را در زیر سنگین‌ترین تحریم‌های ظالمانه صرف کردند که نمونه آن ساخت اولین ناوشکن بومی ایرانی یا نام «جماران» در بهمن ماه سال ۸۸ است.

«جماران» را باید نقطه عطفی در حوزه ساخت تجهیزات سنگین دریایی دانست، روندی که بعدها به ساخت شناورهای دیگری نظیر «داموند» در دریای شمال منجر شد و توانمندی ساخت را آنقدر بالا برد که امروز طراحی و تولید شناورهای سبک‌تر به راحتی به دست نیروهای ایرانی صورت می‌گیرد و در کنار آن، در آینده نزدیک نیز به حول و قوه الهی شاهد الحاق اولین زیردریایی کلاس متوسط ایرانی با نام «فانچ» و ناوشکن‌های جدید ایرانی نظیر «سهند» خواهیم بود. آنچه که گفته شد، تنها گوشه‌هایی از برگ‌های زرین کتابی است که فرزندان دریادل ملت ایران در این ۴ دهه از عمر انقلاب اسلامی به بهای خون و عمر خود نوشتند و چه بسا کارهای بزرگی که در گمنامی به سرانجام می‌رسند و تنها ثمره آن که امنیت است به چشم می‌آید.

امروز حدود ۳۰ سال از پایان جنگ می‌گذرد و ملت ایران در آستانه برپایی جشن چهلمین سال از عمر انقلاب اسلامی خود هستند، آن هم در حالی که کشورهای زیادی در منطقه پر آشوب غرب آسیا درگیر جنگ و ناامنی‌اند.

ملت شریف ایران بهتر از هر کسی می‌داند سرافرازی امروزشان مرهون جوانانیست که هزاران کیلومتر دورتر از مرزهای ایران اسلامی در پهنه دریا، بخشی از پازل امنیت میهن اسلامی‌مان را تامین می‌کنند.

با پیروزی انقلاب اسلامی ایران در بهمن ماه سال ۵۷ و متعاقب آن خروج مستشاران نظامی از کشور، شاید کمتر کسی باور می‌کرد نیروهای مسلح در حوزه‌های فناوریانه بتوانند برای مدت زیادی روی پای خود بایستند. خصوصاً در حوزه‌های هوایی و دریایی که یگان‌ها «تجهیزات محور» هستند، این اطمینان نزد دشمنان انقلاب اسلامی بیشتر بود.

به همین دلیل هیچ‌کس باور نمی‌کرد نیروی دریایی راهبردی ارتش جمهوری اسلامی ایران در ۷ آذر ۵۹ -در حالی که حدود ۲ ماه از شروع جنگ تحمیلی و نزدیک به ۲ سال از پیروزی انقلاب اسلامی می‌گذشت- بتواند کمر نیروی دریایی رژیم بعث را بشکند.

این ضربه آنقدر مهم و مهلک بود که علی‌رغم کمک‌های بی‌حد و مرز قدرت‌های شرق و غرب، ناوگان دریایی رژیم بعثی تا پایان جنگ از صحنه نبرد کنار رفت.

با پایان جنگ تحمیلی و آغاز دوران بازسازی و بازایی توان نیروهای مسلح، نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی ایران اولین قدم‌ها را برای ارتقای توان خود در مسیری برداشت که کمتر از ۳ دهه بعد این نیرو را -که در سال‌های پیش از انقلاب و حتی در زمان جنگ یک نیروی ساحلی بود- به نیرویی راهبردی بدل ساخت که امروز داعیه حضور در دورترین آب‌های کره زمین را دارد.

جایگاه و نقش مهم نیروی دریایی راهبردی ارتش، نه فقط در آب‌های نیلگون خلیج فارس و دریای عمان، بلکه در بخش‌های وسیعی از خاک مقدس کشورمان در روزهای سخت و دشوار دفاع ۳۴ روزه خرمشهر عزیز توسط تکاوران دلاورمان تا عملیات‌های بزرگی چون بیت‌المقدس ثبت و ضبط شده است.

با طرح تفکیک وظایف نیروهای دریایی ارتش و سپاه، نیروی دریایی ارتش مأمور حضور در آب‌های آزاد شد و این روند با شکل‌گیری پدیده شوم دزدی دریایی در منطقه خلیج عدن چهره دیگری به خود گرفت.

امروز ده‌ها کشور در قالب ائتلاف‌های مختلف به منظور حراست از منافع خود در این منطقه حضور دارند اما در میان آن‌ها جمهوری اسلامی ایران از معدود کشورهایی است که به طور مستقل و بدون اتکا به هیچ ائتلاف و کشوری به حراست از منافع خود می‌پردازد تا آنجا که تا امروز با اسکورت هزاران کشتی تجاری و نفتکش، اجازه کمترین